

Vanten

Med bilder av Catarina Kruusval

Det var den kallaste dagen på hela året.

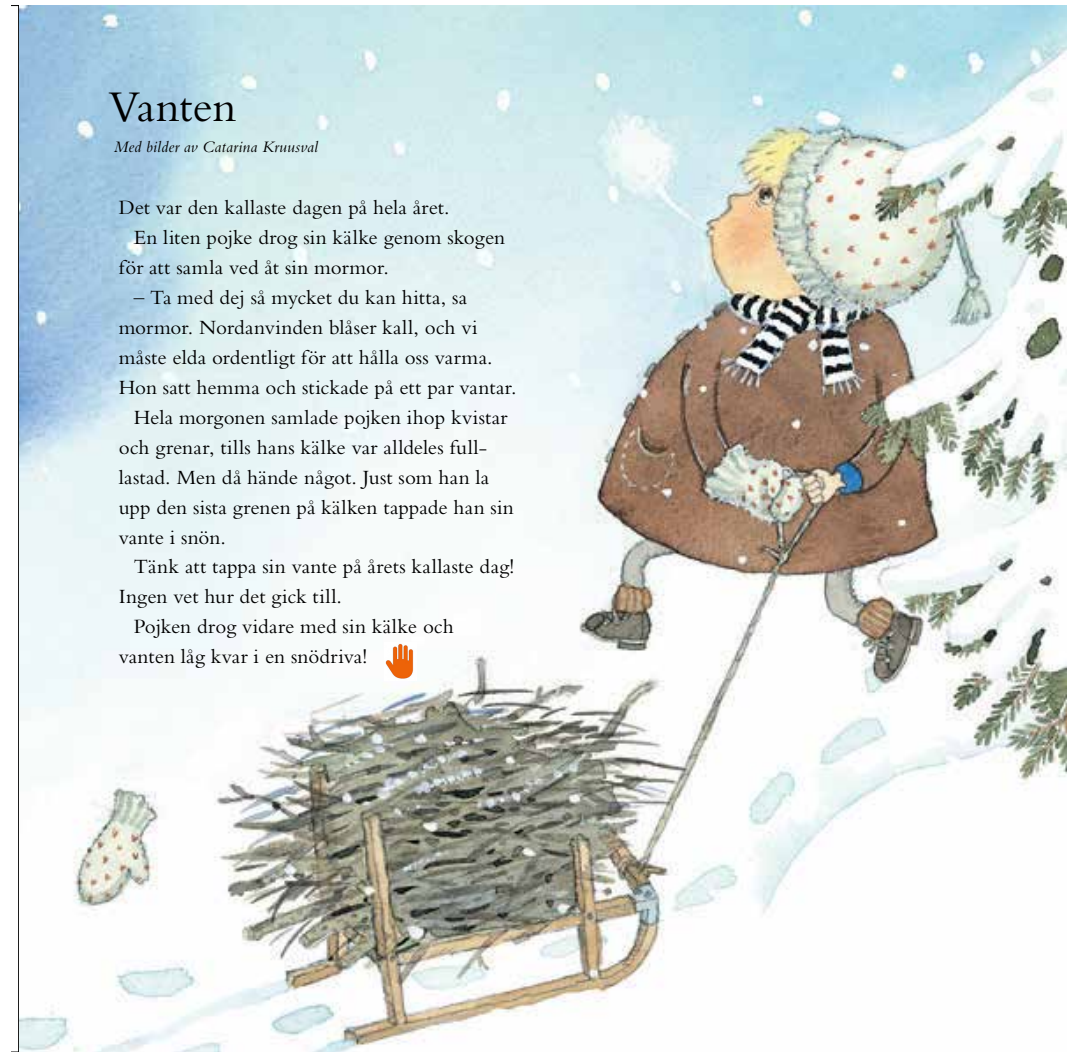
En liten pojke drog sin kälke genom skogen för att samla ved åt sin mormor.

– Ta med dej så mycket du kan hitta, sa mormor. Nordanvinden blåser kall, och vi måste elda ordentligt för att hålla oss varma. Hon satt hemma och stickade på ett par vantar.

Hela morgonen samlade pojken ihop kvistar och grenar, tills hans kälke var alldeles fulllastad. Men då hände något. Just som han la upp den sista grenen på kälken tappade han sin vante i snön.

Tänk att tappa sin vante på årets kallaste dag! Ingen vet hur det gick till.

Pojken drog vidare med sin kälke och vanten låg kvar i en snödriva! 🖐️

Publicerat med tillstånd
Vanten ur Lilla Barnkammaren: Sju små sagor
Folksaga
Översättning Erna Knutsson
Bild Catarina Kruusval
Bonnier Carlsen 2011

Så fort pojken var borta kom en liten mus fram.
Åh, vad hon frös! Men när hon fick syn på poj-
kens mjuka vante tog hon ett skutt rakt in för att
bli varm. Vanten passade henne precis!

Efter en stund kom en groda hoppande i snön.
– Bor det någon här? sa hon när hon fick syn
på vanten.

– Bara jag, sa musen. Skynda dej in så att
du inte fryser ihjäl!

Knappt hade de båda gjort det bekvämt
för sig där inne i det röda yllefodret, förrän
en uggla kom flygande.

– Kan inte jag få vara med? frågade han.
– Det beror på, sa musen, för ugglor gjorde
henne alltid nervös.
– Du får inte flaxa för mycket, sa grodan. Det
är trångt här inne.

Det dröjde inte länge, förrän en hare kom
springande nerför skogsstigen.

– Finns det plats för mej i den varma, sköna
vanten? frågade han. Det är så kallt ute.

– Inte har vi mycket plats, sa musen och
grodan och ugglan. Men kom in i alla fall. Det
ska nog gå bra.

Knappt hade haren krupit in i vanten, förrän
det kom en räv.

Och gissa vad den gjorde! Den kröp också in!
Den lille musen undrade om hon inte hade
varit alltför gästfri. Det var mycket trångt. Men
det var ju också mycket kallt där ute. 🖐️

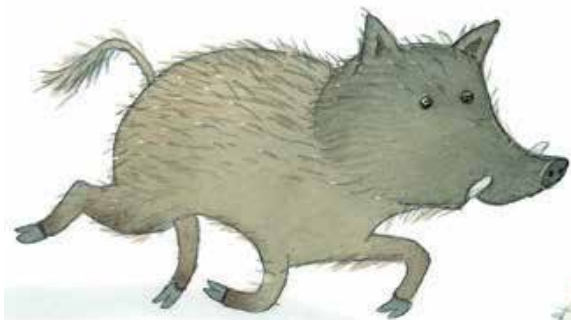

Och nu till råga på allting, kom en stor grå varg och bad att få komma in.

– Inte vet jag hur det här kommer att gå, sa musen. Men vi får väl försöka. Alla makade på sig, och vargen klämde sig in.

Visst var det trångt – men det var i alla fall varmt.

Djuren hade nu ordnat för sig så gott det gick inne i vanten. Då hörde de ett kraftigt snörvlande utanför. Det var ett vildsvin som så gärna ville komma in undan den kalla, snåla blåsten.

– Kära nån! pep musen, för vanten hade redan börjat att ge efter en smula. Här finns absolut ingen plats!

– Jag ska vara så försiktig, sa vildsvinet och pressade sig in i vanten mitt ibland musen, grodan, ugglan, haren, räven och vargen.

Men ännu hade det värsta inte hänt, för nu kom en stor björn. Han var mycket stor och mycket frusen. – Här inne finns ingen plats! skrek alla djuren, innan björnen ens hade hunnit öppna munnen.

– Ni bara pratar! sa björnen. Visst finns det plats för en till!

Och han började genast försöka kravla sig in i vanten. Först stoppade han in den ena tassan. Det knakade. Sen kom han med den andra tassan. Då sprack vanten i en söm.

Men björnen höll andan och så pressade han sig in.

Under tiden kom en liten svart syrsa gående. Hon var mycket gammal och av kylan värkte det i hennes krokiga ben. När hon fick syn på vanten, sa hon:

– Det där ser ut att vara en varm och trevlig plats. Jag ska försöka att ta mej in!

Tänk att det skulle vara en liten syrsa som kom vanten att spricka! Knappt hade hon satt in sin spinkiga fot i vanten, förrän det sa ritsch

ratsch! Sömmarna sprack, och det knakade i det gamla garnet. Det mjuka röda fodret gick sönder, och djuren ramlade ut i den kalla snön!

När pojken märkte att han hade tappat sin vante, gick han tillbaka för att leta efter den. Men allt han fann av vanten var trasiga rester. Och han tyckte att han såg en liten mus kila bort med något rött på sitt huvud. Det röda såg ut som en tumme.

– Nåja, sa pojken och stoppade in sin frusna hand i rocken. Nu har mormor säkert stickat färdigt de nya vantarna.

Och så skyndade han sig hem, medan nordanvinden bet i hans kinder. 🖐️